

Nr 201. Landstingets Forhandlinger.

3185

Eneſte Bev. af Lovf. ang. Sagten og Fredning af nyttige Dyr.

Lovforſlagets §§ 6 og 7 (nu §§ 7 og 8) (ſe Tillæg C. Sp. 789—92), hvortil der ikke var ſtillet Ændringsforſlag, betragtedes ſom vedtagne uden Afſtemning.

Sagens Dvergang til 3die Behandling ſattes derpaa under Afſtemning og vedtoges enſtemmig med 46 Stemmer.

Ændringsforſlag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til ſamme Dags Afſt. Kl. 7.

Man gik derefter til den ſiſte Sag paa Dagsordenen, ſom var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov indeholdende nogle Beſtemmelſer angaaende Sagten og Fredning af viſſe nyttige Dyr.

(Sagens 3die Behandling i Landſtinget findes i dettes Tidende Sp. 1505 ff., dens 3die Behandling i Folkethinget i detſ Tidende Sp. 6500 ff.; Lovforſlaget ſelv, ſom vedtaget i Folkethinget, i Tillæg C. Sp. 777 ff.; Landſtingsudvalgets Erklæring over ſamme i Tillæg B. Sp. 1591—98.)

Formanden: Thinget har allerede tidligere i dette Møde givet ſit Samtykke til, at denne Sag maa foretages idag. — Der er intet Ændringsforſlag ſtillet, Sagen i dens Helhed ſættes herved under Forhandling, og den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Fischer): Ærede Medlemmer ville gjenſe dette Lovforſlag i en temmelig forandret Skikkelse, men ikke beſtomtindre ere de fleſte af de Forandringer, ſom ere foregaaede i ſammes Realitet, ikke meget ſtore, idet de kun ere foregaaede derved, at man har optaget en ſtor Del af de tidligere Sagtloves Beſtemmelſer om Sagten i det foreliggende Lovforſlag. Som det nu foreligger, har Ud-

86de Møde. Ordentlig Samling 1870—71.

3186

valget vel havt forſkjellige Betænkeliſheder ved det, og navnlig har det havt forſkjellige Betænkeliſheder ved detſ § 11. Som de ærede Medlemmer imidlertid ville ſe, er man ikke deſtomindre kommen til det Reſultat at tilraade Thinget at vedtage Lovforſlaget, ſom det foreligger. Der er i den Erklæring, ſom i ſaa Henſeende fra Udvalgets Side er afgiven over Lovforſlaget, gaaet ſaa udførlig ind paa Enkelthederne af de herhenhørende Spørgſmaal, at jeg ikke nu her ſkal indlade mig paa nogen videre Udvikling af ſamme, ſom jeg ikke kan anſe for nødvendig. Jeg vil kun minde om, at medens der efter mit og de øvrige Udvalgsmedlemmers Skøn lader ſig rette meget ſtarke Anker imod § 11, ſaa kan man paa den anden Side finde en Modvægt imod Indtrykket deraf i Lovforſlagets § 12, idet den Beſtemmelse, ſom deri indeholdes, nemlig er af en ſaadan Beſtaffenhed, at alle de Fredningsbeſtemmelſer, ſom vi nu have, i Virkeligheden uden ſamme ere af ingen Betydning. § 12 indeholder jo den Beſtemmelse, hvorved Salg og Kjøb af Bildt, der er ſtudd i Fredningstiden, forbydes, og det er en Beſtemmelse, der er af en ſaa ſtor Vigtighed, at man har ment paa Grund af den for nogen Tid — forhaabentlig vil det ikke vare længe — at kunne finde ſig i den ubenſigtsmeſſige § 11. At der forøvrigt ikke fra Udvalgets Side er blevet gjort Forſøg paa at ændre § 11, ligger dert, at Udvalget, dengang det forhandlede om Sagen, troede at have god Grund til at antage, at Rigsdagen vilde blive ſluttet paa Lørdag. Havde Udvalget vidſt, at Rigsdagen efter al Sandſynlighed vilde blive ſamlet, idetmindſte endnu ind i næſte Uge, ſaa vilde det ganſke viſt have forſøgt paa at giennemføre Ændringer i den nævnte Paragraph. — Jeg ſkal hermed anbefale det ærede Thing at vedtage Forſlaget, ſom det nu foreligger, i den Dverbeviſning, ſom ſagt, at man meget ſnart maa komme til at foretage Forandringer i detſ § 11.